

HOMILIE

van Mgr. dr. J.H.J. van den Hende tijdens de tv-mis, zondag 29 juli 2018, H. Jacobus de Meerdere kerk in Den Haag

2 Koningen 4, 42-44

Efeziërs 4, 1-6

Johannes 6, 1-15

Broeders en zusters,

Vandaag mogen wij hier in de kerk de eucharistie vieren in directe verbinding met tienduizenden mensen via de camera. Meer nog dan anders, besef ik dat we niet alleen hier in de Jacobuskerk maar dat we als Kerk wereldwijd de zondag vieren: wereldwijd wordt vandaag op talloze plekken in de Kerk eucharistie gevierd.

In het sacrament van de eucharistie maakt Jezus op bijzondere wijze zijn belofte waar, dat Hij met ons zal zijn tot aan het einde van de tijd (cf Matteüs 28, 20). Dat Jezus dichtbij ons wil blijven in het heilig sacrament is een groot geschenk.

Het is geweldig om te beseffen dat Christus in de eucharistie net zo dicht bij ons is, als destijds bij de duizenden mensen van de wonderbare broodvermenigvuldiging.

Vandaag horen wij in het evangelie van Johannes over de ontmoeting van Jezus met de grote menigte. Veel mensen waren Jezus achterna gegaan. Zij hadden Jezus' wonderen gezien: de tekens van het rijk van God, zoals het genezen van zieken.

Vandaag in het evangelie wil Jezus opnieuw een teken stellen van het rijk van God. Jezus wil de duizenden mensen te eten geven. Maar de apostel Andreas zegt: Hier is een jongen met vijf broden en twee vissen, maar wat betekent dat voor zo'n aantal?

Broeders en zusters, wat daarna gebeurt volgens de evangelist Johannes, doet ons denken aan de drie dingen die Jezus deed bij het laatste avondmaal, namelijk (1) Jezus nam de broden, (2) Jezus sprak het dankgebed, en (3) Jezus liet de broden uitdelen aan de mensen.

Ook straks kunt u in het eucharistisch gebed horen dat deze handelingen van Jezus met nadruk worden genoemd: Jezus nam het brood, sprak het dankgebed en brak het brood om het te verdelen.

Broeders en zusters, de Kerk heeft vanouds een verbinding gelegd tussen het bijzondere teken van de broodvermenigvuldiging en het laatste avondmaal, de eucharistie. Tot op de dag van vandaag, in iedere eucharistie, overal ter wereld, is het Jezus die bij ons komt en die zichzelf aan ons te eten geeft: dit is mijn lichaam.

Paus Franciscus noemde in zijn catechese op het Sint Pietersplein de eucharistie een teken van Gods liefde. Echter, Christus' liefde die wij in de eucharistie ontmoeten en ontvangen houdt voor ons ook

een opdracht in, namelijk dat wij op onze beurt die dienende liefde daadwerkelijk delen met anderen in Christus' naam, en wij de liefde van Christus doorgeven in concrete daden van liefde.

Paus Benedictus (cf Sacramentum Caritatis 88) schreef dat de eucharistie als sacrament van Gods liefde een sociale opdracht in zich heeft: “dat het offer van Christus voor allen bestemd is, dat de eucharistie ieder die in Hem gelooft, er toe aanzet ‘gebroken brood’ te worden voor de anderen en zich in te zetten voor een rechtvaardiger en broederlijker wereld.”

“Denkend aan de broodvermenigvuldiging van de broden en de vissen, moeten wij onderkennen dat Christus tot op de dag vandaag doorgaat met zijn leerlingen aan te sporen om zich in eigen persoon in te zetten: ‘Geef hun maar te eten’ (Marcus 14, 16).”

“Eucharistie die zich niet vertaalt in concrete beoefening van de liefde is ten diepste onvolledig”, aldus paus Benedictus in zijn encycliek Deus Caritas Est.

Broeders en zusters, vandaag vieren wij in deze kerk (in verbondenheid met miljoenen mensen wereldwijd) de heilige eucharistie en mogen wij in dit sacrament de verrezen Heer ontmoeten.

Vandaag ontvangen we tevens de opdracht om in Jezus' Naam wereldwijd te delen van wat wij ontvangen hebben. Vanuit deze eucharistie worden wij concreet gezonden om mee te bouwen aan een beschaving van liefde in de wereld van nu.

Amen.